

Kærestesorger

På sporet af den tabte tid Af Jes Nysten

Denne gang er vi ikke i Århus, men i Viborg. Det er efteråret 1961, og Jonas og Agnete er vist nok kærester. Eller er de? De er i hvert fald begyndt i 1. g. på Viborg Katedralskole. Hvor meget personligt erindringsstof Malmros egentlig øser af, véd vi ikke, men Jonas er nok det tætteste, vi endnu er kommet på et selvportræt.

Det er fra begyndelsen et noget umage forhold, de to har. Han er den kønne og friske gut, der ikke behøver at bekymre sig så meget. Tingene skal nok gå; han er populær og vil bare nyde sin ungdom sammen med kammeraterne. I tilgift vil han da også gerne smage lidt af den søde forelskelse. Agnete derimod er ganske anderledes kompliceret. Hun er lille og skrøbelig, alvorfuld og tænksom, læser J. D. Salinger på engelsk (Jonas snupper den på dansk), hun citerer Marcel Proust og går til litteraturaftener. Men hun bærer også på en indre smerte, som hun efterhånden indvier Jonas i, og som både skræmmer ham og fascinerer ham. De familiemæssige forhold derhjemme har skabt en usikker og uforløst pige, der ikke bare kan kaste sig ud i det ubekymrede studentertilv. Jonas til gengæld bliver tiltrukket af denne 'spændende' familie med den excentriske far og den tiltrækkende storesøster.

Igennem de tre år, vi følger dem, viser det sig igen og igen, at Jonas er mere forelsket i sin egen forelskelse end i Agnete. Da vi forlader de to, er der ikke sket meget med den stadig meget drengede friskfyr; til gengæld har hun udviklet sig fra en lille fladbrystet og usikker pige til en reflekteret ung kvinde.

Fleere gange optræder Marcel Proust og hans erindringsværk "På sporet af den tabte tid" i filmen og ikke kun som en intellektuel markør for læreren og den intellektuelle Agnete, men slægtskabet ligger lige for: Nils Malmros har som ingen anden moderne filmskaber over en menneskealder minutøst været på sporet af den tabte tid. Han har - som Proust - frembragt stemninger, sansninger, lyde og øjeblikke, som vi alle havde glemt, men som han har været i stand til at genkalde og fastholde knivskarpt og sandfærdigt.

I dette seneste epos, der kan siges at være en naturlig efterfølger til "Kundskabens træ" fra 1981, føler man sig måske ikke så ramt og beruset af dette gensyn med det glemte, som i tidligere Malmros-film. Men den helt rensede, stilsikre og tekniske dygtighed og den gennemgribende menneskevarme, der stadigvæk lyser ud af hans værk, hæver selv denne film langt over mange af de mere strømlinede og 'moderne' film, der ellers diskues op med i biografene for tiden. Det skal da også lige understreges, at han igen har været i stand til at fremtrylle en lysende kvindeskikkelse, Agnete, der brænder så meget igennem, at hun bliver filmens om ikke hovedperson, så klart mest interessante og helstøbte figur - forløst fornemt af debutanten Simone Tang.

Danmark 2008 - Instr.: Nils Malmros - Manus: Nils Malmros og John Mogensen - Medv.: Thomas Ernst, Simone Tang, Jesper Svane, Sofie Linde Lauridsen, Jacob Grosen Pedersen, Søren Pilmark - 121 min. - Biografpremiere d. 13/3 og på DVD d. 24/11 2009 - Udlejning/pressebilleder © Nordisk Film

<http://cinemazone.dk/review.asp?id=7346&area=3>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2518>

